

DE PLUKKERS.

Ik ga eens wat vertellen:

Ik ben op zoek geweest naar het Paradijs.

Ik verduidelijk mij. Ik ben op een keer mijn broer in Thailand gaan bezoeken, ik was daarvoor nog nooit verder dan Frankrijk geraakt, maar ik keek daar rond en ik dacht onmiddellijk, dat is hier een heel andere parochie. Zuid Oost Azië, een andere wereld. Hier was PROVO begraven, de oudstrijders van 68 waren repressief getolereerd in ik had al twee kinderen.

In het jaar 90, dat was de eerste keer dat wij naar ginder gingen, begon de economie hier, het oude westen, al wat te slabakken.

En als er elk jaar geen uitzicht is op wat opslag, nog een paar schoenen op overschot erbij of een grotere televisie, beginnen de mensen slecht gehumeurd te geraken.

Terwijl dat er hier werd geklaagd waren ze ginder in Azië nog optimistisch aan het werken voor hun eerste ijskast, een motorfiets in plaats van een fiets, en nog van die dingen.

Maar wel goed op weg naar onze soort kloterij, allez, op weg naar de wereld van de zotte morgen van Zjef Vanuytsel.

Maar toch stelde ik mijzelf de vraag:” Zouden er niet toch nog plaatsen zijn die nog een beetje paradijs zijn, ‘t is te zeggen, waar dat ze nog leven gelijk de vogels, ze zaaien niet en ze maaien niet. (Mattheus 6 vers 24 tot 34)

Ik zocht op vele plaatsen, maar overal was het in feite meer vechten dan vrijen.

Nochtans, nochtans. We stonden ergens eens wat te kijken van buiten, naar zo een groene moskee, komt er zo een manneke buiten: “Wil je eens binnen kijken?” Ik zeg “Jamaar, wij zijn christenen (ge moet daar niet zeggen dat ge atheïst zijt) hij zegt: “tidak appa appa” (dat wil zeggen, het steekt niet zo nauw.) Ik zeg dan, mijn vrouw heeft geen sjaal voor op haar

hoofd en hij zeg weer “tidak appa appa”. En wij daarbinnen. Ok ge peinst, waar gaan we dat schrijven, maar natuurlijk dat is het paradijs niet.

We zijn wel een keer, een keer maar, iets tegengekomen dat er een beetje dicht bij was, het scheelde nietr veel van het paradijs.

We liepen zo een beetje gelijk toeristen in een bos en we zagen daar wel 10 man zitten, op een omgevallen boom. Helemaal op hun gemak. Helemaal.

Jackfruit, ken je dat, zo één, dat kan tot 40kilo per stuk wegen. Dat hangt zeer, zeer hoog in de boom. Dus wat deden die mannen? Ze zaten te wachten tot er een rijpe jackfruit uit den boom valt, vanzelf. Voila , geplukt en morgen is er ween een dag. Die plukkers, ze zaaien niet, ze maaien niet, ze zitten en praten met elkaar. Een klein stukje paradijs voor 10 man. Maar veur de rest? Ik heb het paradijs niet gevonden.

Ik denk nu dat er nooit een paradijs geweest is, Adam en Eva, ze hebben dat uitgevonden om aan hun kinderen te vertellen.

Guido Gezwelle schrijft in de Gazette van de Gentse Sossiteit:

Geld maakt niet gelukkig , maar het is beter schreien in een Jaguar dan op een fiets

En nu een liedje van de Straatschenders, het vervolg op de zotte morgen

De Zeereloper

Traditional

Haast u zere, loop maar zere, gelijk een kieken met een ei.

Kruipt omhoge op u lere. Steekt u eigen maar voorbij.

Altijd naarstig deureterten, dromen spelen, geen tijd.

Met een tsjeu van concentratie, maar ge zijt wel u leven kwijt.

De gazette nog niet gelezen, het laatste nieuws nog niet gehoord.

Wat was dat met die chinezen, en wie heeft er wie vermoord?

Uwe mailbox controleren, kijk u boite zit al vol.

Zere nog wat telefoneren, Uwe facebook sloeg op hol.

Eerst moet ik rap naar ginder rijden, en tons zere weer naar hier.

Dat pakske moet nog komen, subiet leggen ze het op het plankier.

Alles wat dat ge hebt geschreven, wordt subiet weer uitgegomd

Zere rond de tafel lopen, dat ge uwe rugge tegenkomt

Haast u zere, loop maar zere, vivan 't nieuwe slavendom.

Altijd in u schone kleren, ai dat streepke ligt wat krom.

Koersen, spurten, demarreren, zie dat ge van voor staat.

Dinges doen om te blagueren, dat 't schone blinkt op het privaat.

Ge moet u dak nog isoleren, uwe meter draait voor zot.

En uw keuken renoveren want de dampkappe is kapot.

En tons overuren draaien, al uw rekeningen staan in t rood.

Hier en daar wat bijverdienen, ge stuikt ineen en ge zijt dood.

Haast u zere, loop maar zere, vian 't nieuwe slavendom.

Al uw centen tuupe leggen, scharten voor een eigendom.

Altijd naarstig deureterten, dromen spelen, geenen tijd.

Oei ik heb zere aan mijn herte, dju ik ben mijn leven kwijt.

Altijd met twee handen spreken, en ge schrijft met dubbel krijt.

Met een tsjeu van concentratie, maar de leute zijt ge kwijt.

Mijnen hof die moet ik nog dweilen, die vogels schijten overal.

En die spinnen in mijn haag, mijnen buxus, perte totale.

Een beetje in de zonne zitten, met uw voeten in het zand.

Maar eerst nog de kelder witten, en de zolder moet aan de kant.

De plancher van de kouter schuren, daarveur is er geen tijd.

Ook niet veur de vuile talluure, uw tikkeetje zijt ge kwijt.

Haast u zere, loop maar zere, kijk naar voor, niet opzij.

Let maar goed op uw horloge, oei een dag is rap voorbij.

Altijd naarstig deureterten, dromen spelen, geenen tijd.

Naar een toekomst in de verte, met een rugzak vol met spijt.